

VI.

Den tyske Rigs-Værdistigningsskat.

Under de forvirrede Forhandlinger om den sidste store Rigs-Skattereform i Tyskland (1909) var Tanken om Indførelse af en Skat af faste Ejendommers Værdistigning gentagne Gange fremme; der stilledes under Udvalgsbehandlingen Forslag i saa Henseende, uden at det dog lykkedes at gennemføre dem. Der vedtoges derimod en Skat paa Omsætning af Grundejendomme, og i den paagældende Lov fik man indsat en Bestemmelse om, at et Lovforslag om en Rigs-Værdistigningsskat til Beløb 20 Mill. Mark skulde forelægges Rigsdagen inden 1. April 1911. Allerede i Foraaret 1910 efterkom Regeringen dette Lovens Bud og forelagde et Forslag, som i noget ændret Skikkelse vedtoges af Rigsdagen i Februar d. A.

Loven, der er traadt i Kraft 1. April i Aar, gaar ud paa at beskatte faste Ejendommers »ufortjente« Værdistigning gennem en Afgift, der betales ved Ejerskifte. Afgiften er progressiv efter Værdiforøgelsen. Af Udbyttet faar Riget 50 $\frac{0}{100}$ og Kommunen 40 $\frac{0}{100}$, medens de resterende 10 $\frac{0}{100}$ tilfalder Forbundsstaten som Godtgørelse for Skattens Forvaltning og Opkrævning.

Tidsskriftet haaber i et af de nærmest følgende Hæfter at kunne bringe en udførlig Redegørelse for denne interessante Skat.
